

ת"פ (אשקלון) 29056-05-23 - מדינת ישראל נ' ארטיום וולביץ'

ת"פ (אשקלון) 29056-05-23 - מדינת ישראל נ' ארטיום וולביץ' שלום אשקלון

ת"פ (אשקלון) 29056-05-23

מדינת ישראל

נגד

ארטיום וולביץ'

ע"י ב"כ עו"ד איתן פרידמן ועו"ד דניאל שווב

בית משפט השלום באשקלון

[05.12.2024]

כב' השופטת זהר דולב להמן

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

1. בדיון הראשון שהתקיים בתיק, ביום 19.12.23, הוצג בפני כב' הש' משעלי ביטון הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן (להלן: כתב האישום) והורשע ב-תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 ל-חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וב-תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368(א) ל-חוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ב-8.5.23, בשעה 23:30, בעת שי' ח' (להלן: י') - יליד שנת 1943, שהיה כבן 80 במועד האירוע המתואר בכתב האישום - היה בשלבי סגירת החנות שבבעלותו "XXXX", ברחוב XXXX(להלן: החנות) - נכנס הנאשם לחנות וביקש לרכוש אלכוהול. י' סירב והסביר שלא יכול למכור אלכוהול לאחר השעה 23:00. הנאשם המשיך ודרש שימכור לו אלכוהול, י' עמד בסירובו וביקש מהנאשם לצאת מפתח החנות, תוך שהניף יד מאוגרפת באוויר. י' ניגש להפעיל את האזעקה בחנות, הגיע במהירות לפתח החנות, היכה את הנאשם בגבו כדי להוציאו מהחנות, והנאשם הלך לאחור. בתגובה, הנאשם הכה את י' בפניו במכת אגרוף ואחז בפניו. י' נהדף אחורנית אל עבר מעמד תיקים שעמד בפתח החנות ונפל לרצפה. הנאשם בעט פעמיים בחלק גופו התחתון של י', בעודו שרוע על הרצפה. שלום מושאשווילי, מכר של י' (להלן: שלום), כבן 60, שעמד אותה העת בפתח החנות, ניסה לסייע לי' ואחז בנאשם כדי להרחיקו. הנאשם הכה את שלום בפניו במכת אגרוף, הדף אותו, עד ששלום איבד את שיווי משקלו ונפל לרצפה. הנאשם שב ותקף את י', שהיה עדיין שרוע על הרצפה, בבעיטה לגופו, יצא מהחנות, שב ותקף את שלום במכה מאוגרפת, שלום מעד ונפל לרצפה. י' הצליח לקום, קרא לעזרת העוברים והשבים ואזרחית הזעיקה משטרה.

י' ושלום יקראו להלן: המתלוננים. בין הנאשם למתלוננים אין היכרות מוקדמת.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לי' אדמומיות בלחי, שריטות ונפיחות באפו, ולשלום שטף דם בעין ימין - כל אלו חבלות של ממש.

בתחנת המשטרה השתולל הנאשם והטיח ראשו מספר פעמים בסורגים, התעקש מספר פעמים שיתנו לו להתקשר לבת זוג והוסבר לו שיוכל להתקשר מטלפון התחנה, אך הנאשם לא התרצה והמשיך להשתולל. את כל מעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

3. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה עונשית. בהסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. בדיון בפניי ב-20.6.24, בהסכמת ב"כ המאשימה, נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם ובהתאם להמלצת שירות המבחן נקבע דיון לטיעונים לעונש ביום 22.9.24 ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר משלים. קביעת מתחם העונש ההולם
4. הנאשם הורשע ב-2 עבירות שבוצעו כלפי 2 מתלוננים, אך בהתאם להוראות תיקון 113 ל-חוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע ב-פ"ע 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: הלכת ג'אבר) - אני קובעת כי מדובר באירוע אחד. אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין, הן:
- א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות כוללים הגנה על שלמות הגוף ושלמות הנפש, על שלומו ובטחונו של הציבור, כמו גם זכות הציבור להתנהל במרחב לא אלים וכוחני, בעיקר בתקופה בה רבו מקרי האלימות בארץ. עמדה על כך כב' הש' וילנר בסעיף 12 לפסק דינה ב-פ"ע 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20) - "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעת האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".
- זאת ועוד, לתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש יחס המחוקק חומרה מיוחדת, עת ייחד לה עבירה ספציפית וקבע עונש מירבי של 5 שנות מאסר בפועל לצדה וכן עונש מאסר חובה. בתי המשפט עמדו אף הם, לא אחת, על החומרה הטמונה בתקיפה המופנית כלפי אוכלוסיית המבוגרים והזקנים, בהיותה אוכלוסייה חלשה.
- ב. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא חמורה ומשמעותית. ביצוע מעשי אלימות כאמצעי ל"פתרון" מחלוקות מהווה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. עמד על כך כב' הש' דנציגר בסעיף 14 לפסק דינו ב-פ"ע 4330/12 דעאס נ' מדינת ישראל (5.11.12) - "בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו 'לפתור סכסוכים' בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים".
- מידת הפגיעה מתעצמת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות דנן, עת עסקין בתקיפת שני מתלוננים, שאחד מהם הוא קשיש ואף השני לא צעיר, בשים לב לפערי הכוחות בין הנאשם למתלוננים, ובהינתן עוצמת התקיפות ותוצאותיהן, עליהן אעמוד בהמשך.

בית המשפט לא יכול להשלים עם אלימות בכלל, קל וחומר עם אלימות מתמשכת ואכזרית כלפי קשישים ושאנים צעירים. עמד על כך כב' הש' רובינשטיין ב-ע"פ 2163/05 אלייב נ' מדינת ישראל (12.12.05):
"חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה, ובמיוחד החלשים שבהם, כגון קשישים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולחיזוק, כדי שתחושה ראויה תשוב על כנה. זו תפיסת החוק והסדר, law and order, שתושבי המדינה מצפים לה ומייחלים כי רשויות הממשל יתנו לה מענה ופתרונות. בית המשפט הוא אחת הכתובות ההכרחיות לציפיה זו."

...

כשם שחברה מתוקנת חייבת להקפיד על מתן יחס אנושי לנאשמים ולאחרים, כך חובתה להגן על חסרי ישע ועל אזרחים תמימים מן השורה מפני אכזריות של תוקפיהם. חלק מההגנה שהחברה חייבת לתת לאזרחיה, מתבטאת בחובת בתי המשפט לגזור עונשים כאלה שירתיעו עבריינים מסוג הנאשמים כאן מלבצע מעשים מהסוג שבוצע...".
ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה - מלמדת על מנעד רחב של ענישה, כאשר העונשים שהושתו על נאשמים תלויים במספר העבירות, סוגן, תדירותן ונסיבות ביצוען, ובכלל זה קיומו או העדרו של תכנון מוקדם, תוצאות התקיפה והסיבות שהובילו את הנאשמים לביצוע העבירות. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי אל פסיקה של בתי המשפט השונים, כאשר כל צד הציג פסיקה התומכת בטענותיו לגבי מדיניות הענישה הנהוגה ועל אלו הוספתי פסיקה. מטבע הדברים אין מקרה אחד דומה למשנהו וכל מקרה לנסיבותיו. לצד זאת, יש פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי, כמפורט להלן:

1) רע"פ 6090/23 דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.23) (להלן: ענין דלינסקי) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לפי הודאתו ב-2 כתבי אישום, באיומים, תקיפה ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. בגין האיומים נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בגין תקיפת זקן שגרמה לחבלה של ממש ותקיפה נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר בפועל. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪. בדחותו הבקשה, קבע כב' הש' אלרון דברים הרלוונטיים אף לעניינו -

"בית משפט זה שב ועמד על חומרתן של עבירות האלימות ההולכות ומתפשטות במרחב הציבורי, והבהיר כי יש להתמודד עמן באמצעות מדיניות ענישה הולמת את חומרתן ומהווה מסר מרתיע מפני ביצוע בעתיד... על החומרה היתרה הטמונה בתקיפה המופנית כלפי אוכלוסיית המבוגרים והזקנים וגורמת חבלה של ממש ניתן ללמוד מבחירת המחוקק לייחד לה סעיף עבירה, בצדו קבוע עונש מרבי של מאסר בפועל למשך חמש שנים".

* נסיבות ביצוע העבירות חמורות פחות מאלו שלפני, גם בהינתן תוצאות התקיפות, משכך המתחם שיקבע בתיק שלפניי יהיה חמור מזה שנקבע ב-ענין דלינסקי (כתב אישום 1 - גידף, איים, ירק והשליך חפצים על רכב המתלוננת, כי חשב שבכוונתה להיכנס לפניו בפקק תנועה; כתב אישום 2 - המבקש דחף את מתלונן א, כבן 68, בראשו וידיו והיכה אותו באגרופ לפניו, לאחר שמתלונן א העיר לו כי אסור לחנות בחניית נכים. משמתלונן ב, כבן 71, העיר על התנהגותו וניסה לצלם רכבו - המבקש, שהחזיק אותה עת את בתו התינוקת בידיו, ניסה לקחת את הטלפון ותקף את מתלונן ב בסטירה לפניו, כך שמשקפיו נפלו. מתלונן ב ניסה לבעוט במבקש, שהצליח להתחמק, החזיר בתו התינוקת לרכב, רץ לכיוון מתלונן ב, דחפו, הכה באגרופ בפניו והפילו ארצה. בהמשך, רץ לכיוון מתלונן א, דחפו, הפילו על מתלונן ב, בעודו שרוע על הרצפה. כשמתלונן א קם, המבקש דחפו פעם נוספת, ירק על מתלונן ב בעודו על הרצפה. למתלונן ב נגרמו חבלות באוזנו ובמפרק הלטת).

(2) רע"פ 4642/22 אל ש"י נ' מדינת ישראל (10.7.22) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 36509-01-22 אל ש"י נ' מדינת ישראל (9.3.22) (להלן: ענין אל ש"י). בגין תקיפה באמצעות רכב, שגרמה חבלה של ממש, בדמות שפשופים ברגל שמאל, בגינם נזקק לטיפול רפואי ורגלו גובסה - נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל. עונשו הופחת מ-12 ל-10 חודשי מאסר בפועל, משום שבגזר הדין יוחסו נתונים שלא נכללו בכתב האישום בו הודה ובשל נסיבותיו האישיות, לרבות חלופ הזמן והיותו אב ל-12, מהם 3 חולים. בנוסף הושתו מאסר מותנה, התחייבות ו-30,000 ₪ פיצוי.

* קיים שוני בנסיבות האירוע. בעניינו התקיפה לא בוצעה באמצעות רכב, אך מאידך תוצאותיה חמורות יותר וכלפי 2 קורבנות שונים, אשר אחד מהם זקן. נתונים אלו מובילים למסקנה שיש לקבוע מתחם חמור מזה שנקבע ב-ענין אל ש"י.

(3) רע"פ 8633/21 לב נ' מדינת ישראל (29.12.21) (להלן: ענין לב) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. נקבע מתחם 6-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות. תוך התחשבות בנסיבות האישיות, לרבות מצבה הרפואי, היעדר רישום פלילי, חלופ הזמן והשלכות הענישה עליה ועל משפחתה - הושתו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

* גם כאן קיים שוני בנסיבות האירוע, לרבות ריבוי הקורבנות בעניינו וחומרת החבלות שנגרמו להם. ב-ענין לב, דובר במי שתקפה זקן, יליד 1929, לאחר שהקורבן כמעט פגע בה ברכבו. בתגובה ניגשה לרכבו, פתחה דלתו והכתה את המתלונן. כתוצאה מכך נגרמו לו המטומה בעין שמאל, המטומה סאב אורביטלית דו"צ וחתכים באף. נתונים אלו מובילים למסקנה שבעניינו יש לקבוע מתחם חמור מזה שנקבע ב-ענין לב.

(4) רע"פ 8164/21 אובסטרונקי נ' מדינת ישראל (29.11.21), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 43591-06-21 אובסטרונקי נ' מדינת ישראל (20.10.21) (להלן: ענין אובסטרונקי). בגין הרשעתו, לפי הודאתו, בתקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה נקבע מתחם 9-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לאחר התחשבות, בין היתר, בהיעדר עבר פלילי, הבעת צער, שיתוף פעולה עם ההליך הטיפולי של שירות המבחן, מסירת בדיקות ללא שרידי אלכוהול, נכונותו לפצות המתלוננת בסך 40,000 ₪ והמלצת שירות המבחן להעמידו למבחן לצד מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה - הושתו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב בתוצאה העונשית, אך בדחתו הערעור עמד בית המשפט המחוזי על מרכיבי החומרה הבולטים במעשיו, הנובעים ממידת וחומרת האלימות, פערי הוכחות, מקום האירוע והרקע לתקיפה וקבע כי מתחם שתחתיתו 9 חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות - לא הולם נסיבות האירוע.

* גם ב-ענין אובסטרונקי מדובר בנסיבות שונות. שם המבקש תקף מאחור מתלוננת, ילידת 1953, שטיילה בפארק, הפילה לשיחים, חבט בה מספר רב של חבטות אגרופ בפניה והשאירה מתבוססת בדמה. ממעשיו נגרמו מספר רב של חבלות חמורות בקרקפת ובפנים. בעניינו מדובר ב-2 קורבנות ולכן יש לקבוע מתחם שתחתיתו גבוהה מזו שנקבעה, קל וחומר בהינתן קביעת בית המשפט המחוזי ב-ענין אובסטרונקי. זאת ועוד, המבקש נדון למאסר בפועל חרף נסיבות האישיות המקבלות, לרבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, להבדיל מהנאשם שלפניי.

- (5) רע"פ 2678/20 רחמים נ' מדינת ישראל (27.4.20) (להלן: ענין רחמים) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע לפי הודאתו בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל. לאחר התחשבות, בין היתר, בעברו, בתסקיר הלא חיובי שהוגש והודאתו - הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי. בדחותו הערעור, הבהיר בית המשפט המחוזי, בין היתר, כי המקרה לא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.
- * נסיבות האירוע ב-ענין רחמים שונות מאלו שלפני, בהינתן כי שם דובר בקורבן 1, בעוד שבעניינו מדובר ב-2 ובהינתן שהתקיפה נעשתה על רקע סכסוך שכנים, בנושא אירוח בברכה בבניין מגוריו בניגוד לנהלים ובקשת המתלוננת, כבת 80, ששימשה כוועד הבניין, להוציאם ולסגור המתחם. קיים שוני גם בתוצאות התקיפה. ב-ענין רחמים נפלו משקפי המתלוננת ונשברו ונגרמו לה סימני כחלון ורגישות בגשר האף. שוני זה מוביל למסקנה כי באירוע שלפני יש לקבוע מתחם גבוה מזה שנקבע ב-ענין רחמים.
- (6) ע"פ 6258/18 קפקוב נ' מדינת ישראל (24.1.19) (להלן: ענין קפקוב) - נדחה הערעור. בגין הרשעתו בהדחה בעדות ותקיפת זקן הגורמת לחבלה של ממש נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בהתחשב, בין היתר, בכך שכתב אישום שהיה תלוי ועומד נגדו לא הרתיעו מלנהוג באללימות קשה, בגילו המבוגר (כבן 70), נסיבות חייו הקשות, הודאתו, הפקדת כסף לפיצוי המתלוננת (כבת 81) ושהותו בתנאים מגבילים תקופה ארוכה - הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו-10,000 ₪ פיצוי.
- * ב-ענין קפקוב, המתלוננת, שהתגוררה בדיר מוגן עם המערער, היתה אמורה להעיד במשפט פלילי נגדו. במטרה להניא אותה מלמסור עדות, נכנס המערער לדירתה, כשהייתה בשירותים ותחתונה מופשלים, משך בשערות ראשה, הכה וחנק אותה, דחף שלט טלוויזיה לפיה וגידף אותה. כתוצאה ממעשיו נגרם למתלוננת שטף דם בלסת שמאל וכאבים בראש, בצוואר וברגל שמאל. נסיבות התקיפה אמנם חמורות מאלו שלפני, אולם תוצאותיה דומות, כאשר בתיק שלפני הורשע בתקיפה נוספת שגרמה לחבלה חמורה. משכך, ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת לעניינו. לצד השוני מבחינת העבר הפלילי, קיים שוני בנסיבות החיים, לרבות הגיל.
- (7) רע"פ 3163/17 שבח נ' מדינת ישראל (19.6.17) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. בגין הרשעתו על פי הודאתו בתקיפת זקן הגורמת חבלה ממשית נקבע מתחם הנע ממאסר קצר לריצוי בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל. בקבלו ערעור המאשימה הוחמר העונש מ-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל. יתר הרכיבים, שכללו מאסר מותנה, קנס ופיצוי נותרו על כנם.
- * הנאשם הוא חבר של ר' שלו סכסוך עם המתלונן, יליד 1946. המתלונן טייל עם כלבו במקום בו שהה הנאשם, שקרא למתלונן, תקף אותו והיכה בפניו בידו המאוגרפת. כשהמתלונן ניסה לעצור בעדו, נשך הנאשם את זרת ידו של המתלונן ובעט בו בברך ימין עד שהמתלונן נפל ארצה. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלונן חבלה בקרסולו הימני, חבלה בסמוך לעינו השמאלית ושפשוף באצבע ידו הימנית, והוא נזקק לטיפול רפואי.
- (8) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 21036-09-21 זנפירוב נ' מדינת ישראל (29.12.21) - נדחה ערעור על גזר הדין ב-ת"פ (שלום-ק"ג) 67585-10-18 מדינת ישראל נ' זנפירוב (29.7.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם (להלן: ענין זנפירוב) - בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש נקבע מתחם הנע ממאסר לתקופת קצרה, שניתן לרצותו בעבודות שירות עד 14 חודשי מאסר בפועל. בקשתו לביטול הרשעתו נדחתה. תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי, חלופה הזמן, עמדת המתלוננת, הודאתו, התקופה בה שהה במעצר ובתנאים מגבילים והתרשמות שירות המבחן - הושתו 3 חודשי מאסר בפועל (משלא התייצב בפני הממונה) בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.

- * ב-ענין זנפירוב המתחם נקבע תוך התחשבות בכך שמדובר בתקיפה אחת, של מתלוננת אחת, סבתו בת ה-80, ועל רקע בקשתה שיחזיר לה הלוואה בסך ₪ 8,000 - בעניינו מדובר במספר תקיפות של מספר מתלוננים וקיים שוני גם בתוצאות התקיפות. משכך ברי כי המתחם בעניינו יהיה גבוה מזה שנקבע ב-ענין זנפירוב.
- (9) עפ"ג (מחוזי-נצרת) 34912-12-17 לוי נ' מדינת ישראל (23.1.18) - בעקבות חזרת המערער מערעורו, נדחה הערעור על גזר הדין ב-ת"פ (שלום-ק"ש) 3906-11-17 מדינת ישראל נ' לוי (29.11.17) - בגין הרשעתו, לפי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה חמורה ואיומים נקבע מתחם כולל 6-14 חודשי מאסר בפועל, תוך שהובהר כי האירוע לא הולם עונש לריצוי בעבודות שירות. הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, 10,000 ₪ פיצוי, 800 ₪ קנס ומאסר מותנה.
- * גם ענין לוי שונה מעניינו, שכן שם דובר במי שתקף את קורבנו, כבן 60, במכות אגרופ בפניו, הכה בראשו באמצעות פנס, דחף אותו, הפילו לרצפה ולאחר מכן הכה במכת אגרופ חזקה באזור הלסת, תוך שהמשיך לבעוט בו בכל חלקי גופו ולהכותו בידיו. גרם למתלונן שבר בזווית הלסת, בגינו עבר ניתוח בהרדמה כללית והיה מאושפז 4 ימים. שם דובר במי שהיה תייר בישראל, כבן 34, נעדר עבר פלילי, שהודה והביע חרטה.
- (10) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 24502-07-14 טלקר נ' מדינת ישראל (12.11.14) - נדחה ערעור על גזר הדין ב-ת"פ 1654-09-13 (שלום-אשד') מדינת ישראל נ' טלקר (25.5.14), אליו הפנה ב"כ המאשימה (להלן: ענין טלקר). בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש - נקבע מתחם הנע ממספר חודשים עד 30 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות בעברו הפלילי המכביד, בכך שביצע העבירה תחת השפעת אלכוהול ולא ניצל ההזדמנות שניתנה לו לעבור הליך גמילה משמעותי, בנסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי - הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות. בשל נסיבותיו האישיות לא הוטלה ענישה כספית, על אף שראוי היה להשית עליו פיצוי למתלוננת.
- * ב-ענין טלקר מדובר היה במי שהכה מתלוננת אחת, כבת 78, באמצעות מקל הליכה, בצווארה, בגבה, בידה וברגלה, וגרם לה חבלות כחולות ביד שמאל וברגל ימין. בהינתן שבענינו מדובר ב-2 קורבנות ובתוצאות חמורות מאלו, ברי כי המתחם גבוה יותר.
- (11) עפ"ג (מחוזי-י-ם) 32535-05-13 גרבובסקי נ' מדינת ישראל (12.6.13), נדחה ערעור על גזר הדין ב-ת"פ 17459-05-11 (שלום-י-ם) מדינת ישראל נ' גרבובסקי (21.4.13), אליו הפנה ב"כ המאשימה. בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת זקן ואיומים נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר. הושתו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, בהתחשב בעברו המכביד ואי נטילת אחריות. בבית המשפחה התגלע ויכוח בין המערער לאביו בן ה-71 במטבח הבית, במהלכו קילל את האב, איים עליו ברצח וכאשר האב ביקש להוציאו מהמטבח דחפו השניים זה את זה. המערער דחף את האב והפילו ארצה. כתוצאה מהדחיפה פגע השולחן בפניו, הוא נחבל ומשקפיו נפלו ונשברו.
- * גם כאן מדובר בקורבן 1 לעומת שניים ובחבלות חמורות פחות מאלו שלפני ומשכך המתחם בעניינו חמור יותר. לצד זאת, מיקום הנאשם במתחם שונה, שכן שם דובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד, לא הביע חרטה ולא ביקש סליחה על מעשיו.

12) עפ"ג (מחוז-ב"ש) 45787-03-13 ברגלסון נ' מדינת ישראל (29.5.13), נדחה ערעור על גזר הדין ב-ת"פ (שלום-אשק') 21064-08-12 מדינת ישראל נ' ברגלסון (12.2.13), אליו הפנה ב"כ המאשימה. בין הרשעתו, על פי הודאתו, בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש ואימים, לאחר שהובהר כי במצב דברים רגיל היה מקום להשית מספר שנות מאסר בפועל, בייחוד נוכח עברו הפלילי, בהתחשב בהודאתו, הגם שניתנה בשלב מאוחר אך טרם הוכחות ומתוך תקווה שישכיל להבין שעליו להיגמל מצריכת אלכוהול - הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 4 חודשי מאסר מותנה במצטבר, כך שסך הכול ירצה 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות וחילוט התחייבות. * אמנם גם ב-ענין ברגלסון מדובר היה בקורבן אחת, אמו בת ה-87, עמה התגורר, אולם מדובר היה ב-2 עבירות ובאלימות מתמשכת, שהותירה חבלות שונות על גופה.

13) ת"פ (שלום-אשק') 22837-07-22 מדינת ישראל נ' צ'ופיק (5.2.24) (להלן: ענין צ'ופיק), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, לפי הודאתו, בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית - נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב, בין היתר, בהעדר שיקולי שיקום, עברו הפלילי הכולל עבירת אלימות כלפי אמו בו הושתו עונשי מאסר לצד ענישה נלווית, חלוף הזמן, נסיבות חייו, נטילת אחריות ועמדת המתלוננת - הושתו 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים, התחייבות והפעלת התחייבות, ופיצוי. נסיבות המקרה ב-ענין צ'ופיק שונות מאלו שלפני. שם דובר במי שחרף שחרורו בתנאים מגבילים, שכללו איסור יצירת קשר עם אמו והרחקה מבית מגוריה - הגיע לביתה כשהוא תחת השפעת אלכוהול, היא סירבה לבקשתו לתת לו כסף לרכישת אלכוהול, יצא מביתה, אך חזר, כשהוא עדיין תחת השפעת אלכוהול ובחזקתו בקבוקי אלכוהול מוסתרים, אמו הזהירה אותו כי בכוונתה להתקשר למשטרה. כשהחזיקה במכשיר הטלפון, מיהר לכיוונה, עמד מאחוריה, לקח את המכשיר מידיה תוך שעיקם את שתי ידיה ושרט יד אחת. סתם את פיה באמצעות ידו ותפס את רגליה, האם נפלה על הרצפה והחלה לזעוק לעזרה. כתוצאה ממעשיו, נגרמו לאמו שטפי דם על שתי ידיה ושריטה על יד אחת. הנאשם הוציא סכין מתקפלת ממגירה בסלון והחל לחתוך את ידיו.

14) ת"פ (שלום-ב"ש) 11421-06-19 מדינת ישראל נ' ברלגין (3.5.20) (להלן: ענין ברלגין), אליו הפנה ב"כ המאשימה. בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש - נקבע מתחם 15-36 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב, בין היתר, בעברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות כלפי סבתו ואימו, שלא הרתיעו אותו, אי גילוי אמפטיה כלפי סבתו ואי נטילת אחריות - הושתו 24 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 12 חודשי מאסר מותנה במצטבר, כך שסך הכול הושתו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי. * ב-ענין ברלגין מדובר היה במי שהיכה את סבתו וגרם לה חבלות קשות בידיה, פניה וראשה ומשכך מדובר באירוע שונה מזה שלפני, אולם בתיק שבכותרת מדובר, כאמור ב-2 קורבנות, כך שניתן לגזור אמת-מידה עונשית רלוונטית לעניינו בקביעת המתחם.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40 ל-חוק העונשין, משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

- (1) הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירות. נתתי דעתי לחלקם של המתלוננים ולכן שהתקיפה בוצעה עקב התגרות נפגע העבירה, בעיקר לחלקו של י', כנטען על ידי ב"כ הנאשם, כעולה מעובדות כתב האישום ומהסרטון שהוגש על ידי ב"כ המאשימה (טל/5). אכן התנהגות י' היתה אגרסיבית, הן בהנפת האגרוף כלפי מעלה והן בכך שדחף את הנאשם לפני שהותקף על ידו, במכה בגבו של הנאשם. לצד זאת, אין חולק כי תגובתו של הנאשם לא היתה מידתית. כאן המקום לציין כי מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, לפיה טענת ההגנה העצמית עומדת בסתירה לעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם. זאת ועוד, צפיה בסרטון טל/5, אליו הפנו ב"כ הצדדים בטיעוניהם, מלמדת אף היא על פער בין טענה זו לבין מה שהתרחש כעולה מהצפיה בסרטון. נתתי דעתי גם לכך שהמתלוננים ניסו להדוף את הנאשם ולהפסיק את התקיפה, אך ללא הצלחה, נוכח פערי הכוחות המשמעותיים.
- (2) מעובדות כתב האישום עולה כי לעבירות אמנם לא קדם תכנון מוקדם. עם זאת, נתתי דעתי לכך שמדובר באירוע מתמשך, במסגרתו לא בחל הנאשם מלנקוט באלימות אכזרית כלפי שני המתלוננים, שב ותקף אותם, גם כשי', כבן 80, שרוע על הרצפה.
- (3) הנזק שנגרם מביצוע העבירות חמור - כמובא לעיל, לי' נגרמו אדמומיות בלחי, שריטות ונפיחות באפו (כפי שניתן להתרשם מהתמונה ב-טל/1). עסקינן בקשיש שבעת ביצוע העבירות היה כבן 80 והנאשם שב ותקף אותו מספר פעמים, גם בעודו שרוע על הרצפה. י' נדרש לבדיקה רפואית, כעולה מסיכום ביקור במיון מבית חולים ברזילי, מיום 9.5.23 (טל/3), הומלץ על מעקב רופא מטפל, מעקב רופא אורתופד, נטילת משככי כאבים לפי הצורך, קומפרסים קרים, מנוחה והימנעות ממאמץ פיזי למשך 5 ימים.
- לשלוש, שאף הוא לא צעיר, נגרם שטף דם בעין ימין (כפי שניתן להתרשם מהתמונה ב-טל/2). גם שלום נדרש לבדיקה רפואית. כעולה מסיכום ביקור במיון מבית חולים ברזילי, מיום 8.5.23 (טל/4), נגרמה לשלוש ארוזיה ודימום תת לחמית בעין ימין, והומלץ לו, בין היתר, על מעקב רופא מטפל, טיפול רפואי ומעקב רופא עיניים.
- בנוסף נתתי דעתי לעוגמת הנפש, הבושה והפחד שהיו מנת חלקם של המתלוננים, אשר הותקפו בשעת לילה מאוחרת, על לא עוול בכפם.
- (4) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות אף חמור מהנזק שנגרם בפועל - לא אחת עדים אנו לתוצאות החמורות של עבירות אלימות, שלעיתים שכיחות מסתיימות בפגיעות גוף חמורות ואף קורבנות בנפש. יפה לעניין זה קביעת בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22342-02-23 וקנין נ' מדינת ישראל (19.04.23) - "האלימות היא רעה חולה, הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה. משפיעה על תחושת הביטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. ובהתאם לכך ההתייחסות העקרונית אליה היא של רצינות וחומרה, המבטאות שאת נפש והוקעה של החברה כלפי התופעה".
- (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה - לדבריו, כעולה מהתסקיר מ-16.6.24, בעת ביצוע שתי כ-3 בקבוקי בירה, אך לא הושפע מצריכת האלכוהול, כיוון שלא היה בשכרות ושלט על מעשיו. התנהלותו נבעה מתוך הגנה עצמית, לאחר שהותקף על ידי י', שהכה בגבו כמתואר בכתב האישום. לדבריו, נהג לקנות בחנות מצרכים מספר פעמים ביום וי' אף מכר לו בעבר אלכוהול לאחר השעה המותרת בחוק, לכן לא הבין מדוע סירב למכור לו באירוע. בדיעבד הבין שהיה עליו לעזוב את המקום כשבקשתו לרכוש אלכוהול נענתה בסירוב והיה עליו להזמין משטרה כשי' תקף אותו.
- מתחם העונש ההולם

5. כמפורט לעיל, הנאשם הורשע בשתי עבירות המהוות אירוע אחד כלפי 2 מתלוננים. בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא 15-25 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים ועיצומים כלכליים.
6. מדובר בעבירות אלימות שבוצעו במרחב הציבורי כלפי בעל חנות, קשיש כבן 80. כשחברו בן ה-60 יצא לעזרתו, הותקף גם הוא. אופי העבירות והפגיעה הכלכלית שלהן בציבור כולו מחייב השתת עיצומים כלכליים, הכוללים קנס, פיצוי והתחייבות. על פי הוראות סעיף 40ח' ל-חוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הקנס, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי גבולי או קשה או מורכב, אך חרף זאת נתתי דעתי לטענות ההגנה בעניין זה, כפי שיובאו בהמשך, ומצאתי כי ניתן להסתפק בתיק זה במתחם קנס מתון בחלקו התחתון. מתחם הקנס הוא 1,000 ₪-10,000 ₪.
7. במסגרת העיצומים הכספיים, יש לקבוע פיצוי לטובת המתלוננים באירוע האלימות, שלא תלוי במצבו הכלכלי של הנאשם. ב-ע"פ 7186/19 טובי נ' מדינת ישראל (8.1.20) קבע בית המשפט העליון כי בפיצוי בהתאם ל-סעיף 77(א) ל-חוק העונשין "... אין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה".
- גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם
8. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-חוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א ל-חוק העונשין, כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן מתאריכים 16.6.24 ו-12.9.24, טיעוני הצדדים ודברי הנאשם:
- א. נסיבות חיים, מצב משפחתי וכלכלי - הנאשם כבן 31, רווק, שוהה במעצר בית לילי בבית אמו באשקלון, וטרם מעצרו התגורר בגפו בדירה שכורה באשקלון.
- בן יחיד להוריו. לדבריו, גדל בבית נורמטיבי, חיובי ומתפקד וכל צרכיו מולאו. אביו נפטר לפני כעשור. ניהל עמו קשר מיטיב והוא היווה עבורו דמות חינוכית וערכית. לדבריו, אביו נקט באלימות כלפיו כדרך חינוך סובייטית המקובלת באוקראינה אך לעיתים רחוקות. אמו, כבת 67, אלמנה, עלתה לארץ בשנת 2022 על רקע המלחמה באוקראינה, עובדת בטיפול בקשישים. יחסיו עמה מיטיבים וחיוביים והיא מהווה רשת תמיכה עיקרית עבורו.
- לפני כ-5 שנים, בגיל 26, עלה ארצה בגפו מאוקראינה, מתוך זיקה לישראל ותפיסתו כי ישראל היא מדינה בעלת אופציות להתפתחות, בפרט בתחום התעסוקה. התמודד עם קושי עיקרי בתחום השפה וקושי להשתרשות בחברה הישראלית.
- ב-4 השנים האחרונות מנהל מערכת יחסית זוגית. זוגתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי, מודעת להליך הפלילי ומהווה גם גורם תמיכה עיקרי עבורו.

ב. לימודים - גדל והתחנך באוקראינה, סיים 11 שנות לימוד וזכאי לתעודת בגרות. בסיום לימודי התיכון למד משפטים בטכניון באוקראינה וזכאי לתעודה בתחום. בסיום לימודים אלו החל ללמוד השכלה גבוהה באקדמיה בתחום התרבות והפוליטיקה, אך לאחר כשנתיים נאלץ לפרוש מלימודיו לטובת תעסוקה לשם שיפור מצבו הכלכלי.

ג. שירות צבאי - לבקשתו לא גויס לצבא באוקראינה, שכן העדיף להשקיע בתעסוקה. לאחר עלייתו ארצה ערך מספר ניסיונות כדי להתגייס לצה"ל, אך לא נענה.

ד. רקע תעסוקתי - לאחר סיום לימודי התיכון באוקראינה עבד בתחום הבנייה כעוזר קבלן ובמקביל כנהג מונית לשם הגדלת הכנסתו. לאחר מכן עבד כרתך עד עלייתו ארצה. עם עלייתו לארץ גר באילת ועבד בפרויקט קצא"א, במהלכו רכש רישיון על מלגזה. בסיום הפרויקט הוצע לו לעבוד בפרויקט אחר קצא"א למשך שנתיים עד לביצוע העבירות הנדונות.

מאז שב-4.12.23 הוסר האיזוק האלקטרוני ואושרה יציאת הנאשם לעבודה, הוא עובד כרתך בפיקוח צמוד של המעסיק בחברת מתכות ואינסטרוקציה. מרוצה מיציאתו לעבודה, המאפשרת לו התאווורות והתמודדות עם מצבו הכלכלי המורכב.

ה. מצב כלכלי - חב כספים למספר נושים ולאחרונה החל בהליך איחוד תיקים ותש' כ-1,000 ₪ לחודש. עדיין נושא בדמי השכירות על הדירה בה התגורר טרם ביצוע העבירות, בה מחזיק ציוד רב ואת חתולו, שכן בית אמו קטן ואמו אלרגית לחתולים.

ו. נטילת אחריות - הנאשם הודה בביצוע העבירות, הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן והביע צער וחרטה על מעשיו. בדבריו לעונש אמר -

"... אני מצטער על מעשיו, ... במשך 5 שנים שהייתי פה בארץ לא היו לי שום עבירות בחיים שלי, לא היו לי הפרות של החוקים גם באוקראינה לפני כן, אני משתדל למנוע את הקונפליקטים תמיד, אני מאוד מצטער על מעשיו. מבקש סליחה, מתנצל בפני כולם למי שהזקתי. הגעתי לארץ לכאן כדי לעבוד בכבוד ולחיות, אני לא מחפש שום הפרות חוקים, אני לא הפרתי ולא אפר חוקים ותקנות, מאוד מצטער על מה שקרה. למדתי לקח ממה שעשיתי, אני גם רוצה לדייק לגבי העניין שאמרתי שאני לא הייתי שיכור, לגבי מה ששמעתי עכשיו, אני תמיד אמרתי ששתיתי בירה ויצא לי קונפליקט עם אותו מתלונן לא בגלל שלא מכר לי את הבירה זה מה שהסברתי גם, אני מתחרט ומתנצל על זה שנתתי לו מכה אבל זה היה באופן רפלקסיבי ויכול להיות שבגלל שכן שתיתי בירה, זה מה שניסיתי להסביר, אני מאוד מצטער על מה שקרה ואני אתן לכם אחריות במאה אחוז באופן מלא שזו היתה פעם ראשונה ופעם אחרונה שלי. אני רוצה גם להוסיף שאני לא ברחתי, הבנתי מה עשיתי וחייכתי למשטרה".

ז. בתחום האלימות - לתפיסת הנאשם, התנהגותו באירוע לא מאפיינת את אורח חייו, הוא נוהג לפתור בעיותיו בשיח מכבד ונינוח, שלל דפוסים אלימים בהתנהלותו ונזקקות טיפולית בתחום. אם הנאשם מסרה, כי לא עלו קשיים בפיקוח עליו, כשהנטל התחלק בינה לבין בת זוגו. הנאשם מכבד סמכותה ומתנהג באופן חיובי. עוד הוסיפה כי הנאשם לא אלים, סביבתו החברתית היא חיובית ונורמטיבית וכי מעורבותו בהליך הפלילי לא מאפיינת אותו. בפגישה נוספת עם אם הנאשם, שבה וחזרה על כך שלא עלו קשיים בפיקוח, הנאשם ממשיך לקבל סמכותה באופן מלא ומתמקד בעבודתו לשם שיפור מצבו הכלכלי וכן כי התנהגותו בביצוע העבירות אינה מאפיינת התנהגותו בדרך כלל. גם בת זוגו מסרה, כי התנהלות הנאשם באירוע הנוכחי חריגה ולא מאפיינת את אורחות חייו.

ח. שימוש בחומרים משני תודעה - ביחס לדפוס השימוש באלכוהול - לדבריו החל לצורכו כשהיה כבן 15, בתדירות נמוכה, באירועים חברתיים ובמינון מתון. מאז מעצרו לא צרך כלל אלכוהול ושלל התמכרות ונזקקות טיפולית בתחום. בנושא סמים - בהיותו כבן 14 התנסה לראשונה בקנבוס. לאחר פעמים בודדות הפסיק שכן לא התחבר להרגשה ולתופעות הלוואי. בהיותו כבן 28 התנסה באופן חד פעמי בניסוי גאי ולא התחבר לכך. כיום לא צורך סמים כלל. אמו תיארה דפוסי צריכת האלכוהול לעיתים רחוקות וכי במעצר הבית לא שותה כלל. בתסקיר המשלים, שבה האם וחזרה על כך שהנאשם כלל לא צורך אלכוהול בתקופת המעצר וטרם ביצע העבירות צריכתו הייתה מתונה. גם בת הזוג תיארה את שתיית אלכוהול בתדירות נמוכה.

ט. התייחסות הנאשם לנפגעי העבירה - כעולה מהתסקיר מיום 16.6.24, הנאשם התקשה לגלות אמפטיה לפגיעה במתלוננים, תפס עצמו יותר כקורבן ולא תפס את הפגיעה והנזק שהסב למתלוננים כחמורים. כעולה בתסקיר המשלים נושא תאריך 12.9.24, הנאשם שב וחזר על כך שמכיר את י' זמן רב, כיוון שנהג לרכוש אצלו מוצרי מזון לעיתים קרובות, אין לו היכרות אישית עם ש'. מאז ביצוע העבירות לא פגש במתלוננים והקפיד לשמור על מרחק מהחנות.

י. עמדת המתלוננים - בתסקיר מיום 16.6.24 עלה כי בשיחה שקיים שירות המבחן עם י', הוא מסר שאין לו היכרות מוקדמת עם הנאשם. ייתכן שלעיתים היה קונה אצלו במכולת, אך לא זוכר אותו. לדבריו, הנאשם לא יצר עמו קשר לאחר ביצוע העבירות והוא לא חושש ממנו כלל. לדבריו י', עם מעצרו של הנאשם, מעסיקו של הנאשם הגיע למכולת, אך הוא לא נכח. המעסיק ביקש מאשתו שנכחה במכולת שתבקש מי' שיוותר על התלונה. אשתו סירבה בשל הנזק שנגרם לו. בשיחה שקיים שירות המבחן עם ש', הוא מסר כי לא הכיר את הנאשם עד לאירוע, כי מאז ביצוע העבירות הנאשם לא יצר עמו קשר וכי הוא לא חושש ממנו. עודנו מתמודד עם פגיעה בעינו. בתסקיר המשלים מיום 12.9.24 עלה כי בשיחה טלפונית עם י' - מסר שהוא בן 81, נשוי ואב ל-3 ילדים, עצמאי, בעל מכולת מזה שנים רבות. מאז ביצוע העבירות לא פגש בנאשם כלל, הנאשם לא יצר עמו כל קשר, ובתקופה זו לא הרגיש מאוים או טרוד ממנו. שב וחזר על כך שאין לו היכרות מוקדמת עם הנאשם, אך לא שלל שייתכן כי הנאשם היה בחנותו, על אף שלא זוכר אותו. הוסיף כי בשל תאונת עבודה שעבר, במהלכה שבר את הכתף, לא נמצא בחנות מזה כ-3 חודשים ואשתו נמצאת בחנות, ובתקופה זו לא פגשה בנאשם. מספר ניסיונות ליצור קשר טלפוני עם ש' לא צלחו.

יא. התרשמות שירות המבחן - מהתסקיר מ-16.6.24 עלה גורמי הסיכון הם: מערכות תמיכה משפחתיות מצומצמות, אובדן אביו וחווית עלייתו ארצה הובילו לקשיים ומורכבות עבורו. במצבי קונפליקט עלול לפעול באופן אימפולסיבי תוך קושי לבחינת השלכות מעשיו עליו ועל האחר. נעדר אמפטיה ביחס למתלוננים וחוסר חיבור לנזקים שגרם להם. שלל דפוסים אלימים בהתנהלותו ושלל נזקקות טיפולית בתחום זה או בתחום צריכת האלכוהול, כשלהערכת שירות המבחן נטה למסור מידע מצומצם ומגמתי אודות מצבו, התמקד בעיקר בתיאור חיובי של תפקודו והיה מסוגל פחות להתייחס לקשיי התנהלותו.

גורמי הסיכוי הם: היותו נעדר עבר פלילי, הודאתו והבעת חרטה על התנהלותו הכושלת, חיבורו למחירים שעתיד לשלם בגינה, מאמצים לימודים ותעסוקתיים במהלך חייו, כוחות חיוביים לתפקוד נורמטיבי, מערכות יחסיו עם אמו ובת זוגו, המהוות רשת תמיכה עיקרית בחייו.

נוכח ההתרשמות מטשטוש וצמצום מידע שמסר ביחס לדפוס שתיית האלכוהול, שירות המבחן ביקש להעמיק הקשר וההיכרות ולבחון מצב הנאשם בטרם גיבוש המלצה סופית, ולפיכך המליץ על דחיית הדיון לסוף חודש ספטמבר. יב. שיתוף פעולה עם הליך טיפולי - חרף הצהרותיו בדיון מיום 20.6.24, כי ישתף פעולה עם הליך טיפולי בתחום צריכת אלכוהול או אלימות, עלה מהתסקיר המשלים מיום 12.9.24 כי הנאשם לא שינה עמדותיו, שב וחזר על כך שמאז מעצרו הפסיק לחלוטין לצרוך אלכוהול, לא חש צורך לשוב לצרוך אלכוהול, תיאר צריכת אלכוהול בתדירות נמוכה ושלל נזקקות טיפולית בתחום. גם אם ישוב בעתיד לצרוך אלכוהול, ישתה באופן מתון. בנסיבות אלו, לא ניתן היה להפנותו לאבחון ובניית תכנית טיפולית. בתחום הטיפול באלימות - שב הנאשם וחזר על כך שהתנהלותו היא חריגה, פעל מתוך תחושת איום שחש ולשם הגנה עצמית ולא בשל היותו תחת השפעת אלכוהול או סירוב ' למכור לו אלכוהול לאחר השעה המותרת בחוק. לטענתו, כשצרך אלכוהול, לא שתה עד שיכרון ואובדן שליטה. שב וחזר על עמדתו לפיה לא תופס שימוש באלימות כדרך לפתרון בעיות. טרוד מהתמשכות ההליך הפלילי ומהמחירים שעתיד לשלם, מעוניין שייגזר דינו והוא יחל בביצוע מחויבותיו המשפטיות כדי שיוכל להמשיך בחייו.

בסיכום התסקיר המשלים פירט שירות המבחן כי הנאשם שלל בעייתיות בתחום האלכוהול ושלל דפוסים אלימים בהתנהלותו או קשיים אחרים בגינם זקוק לסיוע טיפולי. משכך שירות המבחן לא יכול היה לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. לצד האמור, ציין שירות המבחן, כי נראה שההליך המשפטי, לרבות התנאים המגבילים בהם שוהה מספר חודשים, כשלא בוצעה הפרה כלשהי, והמחירים שמשלם - מהווים גורמים מרתיעים ומזעזעים עבורו. לפיכך, המליץ שירות המבחן על 220 שעות של"צ, ענישה שיהא בה תרומה לחברה ולא תפגע ביכולת הנאשם לשוב לעבודה, ולצד זאת הטלת מאסר מותנה והתחייבות כספית, שיהוו גורמים מרתיעים ומחדדי גבולות עבורו.

יג. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - במהלך האירוע נחבל הנאשם, כפי שניתן להתרשם מתמונות החבלות בדיסק טל/5, אולם לא מדובר בחבלות באותה עוצמה כחבלות שנגרמו למתלוננים. בנוסף, כמצוין לעיל, לטענת הנאשם הוא מצוי במצב כלכלי מורכב, נתמך בבת זוגו ואמו. לדבריו, שהובאו בתסקיר מיום 16.6.24, שהותו במעצר בית לילי פגעה ביכולתו לעבוד בעבודה נוספת, להגדיל הכנסותיו ולהיטיב את מצבו הכלכלי. לדברי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, עד ליום 8.6.23 שהה הנאשם במעצר, לאחר מכן, עד ליום 4.12.23 שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, וגם לאחר מכן, תקופה משמעותית הוגבלה יציאתו בפיקוח למקום עבודתו, בהמשך נוספו מספר שעות, ורק לאחרונה הותר לו לצאת במהלך היום ללא פיקוח.

יד. עבר פלילי - הנאשם נעדר עבר פלילי.

טו. חלופי הזמן - מביצוע העבירות חלפה כשנה וחצי.

מיום 10.7.2012 סוף דבר

9. לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על ש' הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40א ל-חוק העונשין. בנסיבות שלפניי, בשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם והנזק שנגרם למתלוננים, מצאתי כי יש לתת משקל לאינטרס הציבורי ושיקולי הרתעת הרבים, בהתאם לסעיף 40א ל-חוק העונשין, אך לצד זאת, במסגרת סעיף 40א ל-חוק העונשין, נתתי דעתי לעברו הנקי של הנאשם ולהתרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם הורתע מההליו. בהינתן נסיבות חייו, גילו, ההודיה והחרטה, העדר עבר פלילי ותפקודו הנורמטיבי, התקופה בה שהה במעצר מאחורי סורג ובריח, התקופה בה שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, והתקופה בה שהה בתנאים מגבילים, לרבות כשאלו הוקלו, ללא הפרות ותוך התחשבות בחלוף הזמן - מצאתי כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם שקבעתי. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בהתאם לרישומי שב"ס. המאסר ירוצה מהיום.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. חודשיים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. 1,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 28.1.25 וכל 28 בחודש שלאחריו. אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים (סה"כ 3,000 ₪ פיצוי). הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 28.1.25 וכל 28 בחודש שלאחריו. אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.
- פרטי המתלוננים ימסרו לבית המשפט על ידי ב"כ המאשימה עד ולא יאוחר מיום 15.12.24. תשומת לב המאשימה להוראות תקנה 31ב ל-תקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974.
- ו. 3,000 ₪ התחייבות, למשך 3 שנים מיום השחרור, שלא יעבור כל עבירת אלימות. על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, במצטבר לעונש המאסר, על מנת לכפות אותו לעשות כן.
- תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי באחת הדרכים הבאות:
- בכרטיסאשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות ובלבד (אין צורך בהצגת בשובריתשלום).
- לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.
- המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.
- ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- ניתן והודע היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.